

[Indenrigsministeren]

af, om den skete anvendelse af LSD i behandlingsøjemed giver anledning til ansvar for det offentlige på et objektivt grundlag, altså uden hensyn til, om der kan påvises fejl eller forsømmelser fra den eller de behandelende lægers side (bedømt efter forholdene på behandlingstidspunktet) i form af tilbud om erstatning for og/eller tilbud om (efter)behandling af skader, der kan relateres til behandling med LSD.

I forbindelse med denne undersøgelse indhentede ministeriet udtalelser fra justitsministeriet og fra sundhedsstyrelsen til belysning af sagens juridiske og lægefaglige aspekter.

Resultatet af indenrigsministeriets overvejelser meddeltes folketingets ombudsmand med skrivelse af 1. juni 1983. Det udtaltes i denne skrivelse, at indenrigsministeriet må lægge til grund, at en eventuel indførelse af et objektivt erstatningsansvar for det offentlige med hensyn til skader, der hidrører fra behandling med LSD, må ske ved lov. Indenrigsministeriet fandt ikke, at der er grundlag for at foreslå indførelse af et sådant objektivt ansvar.

Ministeriet lagde herved vægt på, at sundhedsstyrelsen havde frarådet, at der blev udbetalt erstatning til patienter, som er blevet behandlet med en på behandlingstidspunktet anerkendt behandlingsmetode, som senere har vist sig mindre hensigtsmæssig, og at styrelsen havde anført, at behandlingen inden for alle områder af lægevidenskaben hidtil har udviklet sig derhen, at behandlingsmetoder, som er benyttet for år tilbage, i flere tilfælde senere betragtes som uegnede eller u hensigtsmæssige på grund af senere indhøstede erfaringer og tekniske/forskningsmæssige fremskridt. Endvidere tillagde indenrigsministeriet det betydning, at justitsministeriet havde fremhævet, at LSD ikke synes at adskille sig fra andre lægemidler på et sådan måde, at der burde indføres en regel om objektivt ansvar specielt for LSD-skader.

Med hensyn til den del af ombudsmandens henstilling, der vedrører tilbud om (efter)behandling af skader, som kan relateres til behandling med LSD, henviste indenrigsministeriet til sygehuslovens § 5, stk. 1, jfr. indenrigsministriets lovebekendtgørelse nr. 541 af 27. september 1982, hvorefter hver amtskommune skal yde vederlagsfri behandling ved sit sygehusvæsen.

Det er min opfattelse, at der ikke i tiden efter, at indenrigsministeriet har afsluttet den nævnte undersøgelse, er fremkommet nye momenter, der kan begrunde en fornyet undersøgelse af spørgsmålet om indførelse af objektivt ansvar for skader, der kan relateres til behandling med LSD.

Spm. nr. S 729

Til *forsvarsministeren* (2/7 84) af:

Kaj Poulsen (S):

»Hvorledes sikrer ministeren sig, at NATO-skibe på venskabsbesøg i Danmark ikke er armeret med atomvåben?«

Begrundelse

På baggrund af et amerikansk destroyerbesøg i Ålborg i anledning af 4. juli festlighederne i Rebild, er der opstået begrundet tvivl om, hvorvidt sådanne skibe er armeret med atomvåben.

Svar (6/7 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Som det utvivlsomt vil være spørgeren bekendt, har nævnte spørgsmål været stillet adskillige gange i forskellige afskygninger. Jeg kan således henvise til mit mundtlige svar i folketinget den 3. november 1982 på spørgsmål nr. S 110, mit skriftlige svar af 15. november 1982 på spørgsmål nr. S 158, mit skriftlige svar af 4. juli 1983 på spørgsmål nr. S 1344 og mit skriftlige svar af 13. juli 1983 på spørgsmål nr. S 1383.

Regeringen har fortsat kun grund til at tro, at den førte politik, hvorefter der ikke i fredstid kan stationeres atomvåben på vort område, respekteres af vore alliancepartnere.

Spm. nr. S 730

Til *indenrigsministeren* (2/7 84) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange lokalplaner Københavns overborgmester færdiggjorde i det første år efter, at han havde overtaget administrationen fra magistratens 4. afdeling?«

Begrundelse